DZIENNIK RZĄDOWY

dla

kraju koronnego Galicyi i Lodomeryi z Księstwami Oświecimskiém i Zatorskiém, tudzież z Wielkiém Księstwem Krakowskiém.

Rok 1854.

Oddział piérwszy.

Część V.

Wydana i rozesłana dnia 21. Marca 1854.

für das

Kronland Galizien und Lodomerien mit den Herzogthümern Auschwitz und Zator und dem Großherzogthume Krakau.

Jahrgang 1854.

Erste Abtheilung.

V. Stück.

Ausgegeben und versendet am 21. März 1854.

21.

Ogłoszenie Ministerstw Skarbu i Handlu z dnia 13. Stycznia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część III., nr. 14., wydana dnia 25. Stycznia 1854.),

obowiązujące w krajach koronnych, objętych w powszechnym obrębie celnym,

tyczące się ułatwień w obrocie granicznym, tudzież w obrocie przędzy ręcznéj lnianéj wzdłuż linii celnéj ku Państwom Niemieckiego Związku celnego.

W przeprowadzeniu traktatu handlowego i celnego z dnia 19. Lutego 1853. roku w związku z §. 10. rozporządzenia z dnia 8. Grudnia 1853. r., wydanego dla przeprowadzenia taryfy celnéj z dnia 5. Grudnia 1853. r., oraz z uwagi na rozprawy Komisyi wykonawczéj, zgromadzonéj w Berlinie, rozporządza się:

1. Wszelkie ułatwienia w obrocie granicznym wzdłuż linii celnéj ku Państwom Związku celnego, jakiekolwiek urządzone zostały na mocy dawniejszych umów, mianowicie na mocy protokółu z dnia 21. Października 1847. roku, i oświadczeń ministeryalnych z dnia 22. Kwietnia 1848. r. i z dnia 27. Grudnia 1849. r., lub zaprowadzonemi zostały na mocy rozporządzeń jednostronnych, prawnych lub administracyjnych, utrzymanemi zostają we wszystkich punktach swoich, nawet chociażby wychodziły poza obręb tych ułatwień obrotu, które są dozwolonemi traktatem z dnia 19. Lutego 1853. r. i taryfą z dnia 5. Grudnia 1853. roku.

2. Przędza lniana ręczna, z wolnego obrotu Związku celnego wprowadzaną być może bez opłaty cła nie tylko przez części graniczne, wspomnione w §. 10. przepisu wykonawczego z dnia 8. Grudnia 1853. r., a to:

ku Prusom od Leobschitz do Seidenberg w Luzacyi Wyższéj
ku Saksonii od Ostritz do Schandau po prawym brzegu Elby,
lecz nadto jeszcze przez
granicę między Czechami i Bawaryą.

3. Na przestrzeniach granicznych, wymienionych w §. 2. wprowadzaną być może surowa przędza lniana maszynowa, tak jak dotąd, bez opłaty cła do tkania, pod tym warunkiem, iż wyrobione z niéj surowe niebielone płótno, na téj saméj przestrzeni granicznéj wywiezione być musi.

Kontrole, zaprowadzone względem tego obrotu, utrzymanemi zostają w ogólności; wszelako nie należy nalegać na to, żeby przędza wyrabianą była w okręgu granicznym, ani téż żeby podaném zostało nazwisko tego, który

21.

Kundmachung der Ministerien der Finanzen und des Handels vom 13. Jänner 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, III. Stück, Nr. 14. ausgegeben am 25. Jänner 1854),

giltig für die im allgemeinen Zollgebiete begriffenen Kronländer,

betreffend Erleichterungen des Grenzverkehres und Verkehres mit leinenem Handgespinnste längs der Zoll-Linie gegen die Staaten des deutschen Zollvereines.

In Ausführung des Handels- und Zollvertrages vom 19. Februar 1853, im Zusammenhange mit §. 10 der Verordnung vom 8. Dezember 1853, zur Vollziehung des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853, und mit Rücksicht auf die Verhandlungen der in Berlin versammelten Vollzugs-Kommission, wird verfügt:

1. Die durch ältere Uebereinkünfte, namentlich durch das Protokoll vom 21. Oktober 1847 und die Ministerial-Erklärungen vom 22. April 1848 und 27. Dezember 1849 festgesetzten, oder nach einseitiger, gesetzlicher oder administrativer Anordnung bestehenden Erleichterungen im Grenzverkehre längs der Zoll-Linie gegen die Zollvereinsstaaten bleiben in allen Punkten aufrecht, welche die durch den Vertrag vom 19. Februar 1853 und den Tarif vom 5. Dezember 1853 gewährten Verkehrs-Erleichterungen noch überschreiten sollten.

2. Leinenes Handgespinnst aus dem freien Verkehre des Zollvereins darf, außer den im §. 10 der Vollziehungs-Vorschrift vom 8. Dezember 1353 bereits genannten Grenzstrecken gegen

Preußen von Leobschitz bis Seidenberg in der Ober-Lausitz,
Sachsen von Ostritz bis Schandau auf dem rechten Elbe-Ufer,
auch noch über
die Grenze zwischen Böhmen und Baiern
zollfrei eingeführt werden.

3. Ueber die im §. 2 genannten Grenzstrecken kann rohes leinenes Maschinengarn, sowie bisher, zum Verweben gegen dem zollfrei eingeführt werden, daß die daraus gefertigte rohe ungebleichte Leinwand über dieselbe Grenzstrecke zurückgeführt werde.

Die rücksichtlich dieses Verkehres bestehenden Kontrolen bleiben im Allgemeinen aufrecht, nur ist auf die Verarbeitung der Garne im Grenzbezirke und auf die Namhaftmachung desjenigen, welcher die Garne unmittelbar selbst verarbeitet (des Webers)

sam wprost przędzę przerabia (tkacza), lecz można poprzestać na wymienieniu nazwiska tego, który odbiéra przędzę do rozdania jéj między pojedynczych tkaczów (faktora).

4. Co się tyczy przędzy lnianéj surowéj, która przez granicę ku Państwom Związku celnego wywieziona lub wprowadzoną zostaje do blichu, i w stanie bielonym znowu na powrót wprowadzoną będzie, postanowienia objęte w rozporządzeniu z dnia 4. t. m. l. 1305-I. N. C. (Dziennik praw Państwa cz. I., liczba 5., 1854. r. *), zastosowanemi być powinny.

Baumgartner m. p.

22.

Rozporządzenie Ministerstw Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 16. Stycznia 1854.,

(Dziennik praw Państwa, część III., nr. 15., wydana dnia 25. Stycznia 1854.),

obowiązujące we wszystkich krajach koronnych, w których ustawa karna o przestępstwach celnych jest zaprowadzoną,

tyczące się należytości, jakie przy wymierzeniu kary za przestępstwa dochodów celnych za zasadę przyjętemi być powinny.

Z powodu taryfy celnéj, zatwierdzonéj przez najwyższe postanowienie z dnia 5. Grudnia 1853. r., i zaprowadzonéj z dniem 1. Stycznia 1854. roku (Dziennik praw Państwa, część LXXXVII., z roku 1853. **), Ministerstwa Skarbu i Sprawiedliwości rozporządzają, co następuje:

1. Jeżeli towarami, które przez granice od Państw Związku celnego oddzielające wprowadzone zostaną do Austryi na drodze nie dozwolonéj, lub téż wtenczas, gdy takich towarów nie można uważać na mocy obowiązujących przepisów, jako pochodzących z wolnego obrotu Związku celnego, zamierzoném lub dokonaném zostanie przestępstwo dochodów, za które kara stosuje się do należytości celnéj, natenczas przy wymierzeniu kary należy przyjąć za zasadę cło wchodowe powszechne, we wszelkich kierunkach obrotu ustanowione.

2. Przy karaniu przestępstw celnych, przy których należytość celną stanowi podstawę wymiaru kary, należy przyjąć za zasadę przy wymiarze kary tylko tęż należytość, z wyłączeniem dodatku, dopłacać się mającego według §. 17. uwag wstępnych do taryfy celnéj z dnia 5. Grudnia 1853. roku.

Baumgartner m. p. **Krauss** m. p.

---

*) Dziennik Rządowy, rok 1854., Oddział piérwszy, część III., nr. 12.

**) Dziennik Rządowy, rok 1853., Oddział piérwszy, część LXVI, nr. 265.

nicht zu dringen und sich mit der Namhaftmachung desjenigen zu begnügen, welcher das Garn zur Vertheilung an die einzelnen Weber bezieht (des Faktors).

4. Hinsichtlich des rohen Leinengarnes, das über die Grenze gegen die Zollvereinsstaaten zur Bleiche ein- oder aus- und in gebleichtem Zustande wieder zurückgeführt wird, finden die Bestimmungen der Verordnung vom 4. d. M., Z. 1305-I. N. C. (Reichs-Gesetzblatt I. Stück, Zahl 5, Jahr 1854*), Anwendung.

Baumgartner m. p.

22.

Verordnung der Ministerien der Finanzen und der Justiz vom 16. Jänner 1854,

(im Reichs-Gesetzblatte, III. Stück, Nr. 15, ausgegeben am 25. Jänner 1854),

giltig für alle Kronländer, in welchen das Strafgesetz über Gefälls-Uebertretungen Wirksamkeit hat.

betreffend die bei Zollgefälls-Uebertretungen der Strafbemessung zu Grunde zu legenden Gebühren.

Aus Anlaß des mit Allerhöchster Entschließung vom 5. Dezember 1853 genehmigten und mit 1. Jänner 1854 in Wirksamkeit getretenen Zolltarifes (Reichs-Gesetzblatt, LXXXVII. Stück, v. J. 1853**), finden die Ministerien der Finanzen und der Justiz Folgendes zu verordnen:

1. Wenn mit Waaren, welche über die Grenzen gegen die Zollvereinsstaaten auf nicht gesetzlichem Wege, oder ohne daß sie nach den dießfalls bestehenden Vorschriften, als aus dem freien Verkehre des Zollvereines herstammend, angesehen werden können, nach Oesterreich eingebracht werden, eine Gefällsübertretung versucht oder vollbracht wird, für welche die Strafe nach der Zollgebühr sich richtet, so ist der Strafbemessung der allgemeine und für alle Verkehrsrichtungen festgesetzte Einfuhrzoll zu Grunde zu legen.

2. Bei Bestrafung von Gefällsübertretungen, wo die Zollgebühr die Grundlage der Strafbemessung bildet, ist nur diese Zollgebühr, und nicht auch das etwa nach §. 17 der Vorerinnerung des Zolltarifes vom 5. Dezember 1853 zu entrichtende Aufgeld der Strafbemessung zum Grunde zu legen.

Baumgartner m. p. **Krauß** m. p.

---

*) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1854, 1. Abtheilung, III. Stück, Nr. 12.

**) Landes-Regierungsblatt, Jahrgang 1853, 1. Abtheilung, LXVI. Stück, Nr. 265.

23.

Ogłoszenie Ministerstwa Skarbu z dnia 21. Stycznia 1854.,

tyczące się zaprowadzenia na próbę urządzeń Związku celnego względem organizacyi urzędów celnych i straży granicznéj w obrębie wolnego portu miasta Tryestu i okolicznego okręgu granicznego, zacząwszy od dnia 1. Lutego 1854. roku.

Obacz Dziennik praw Państwa, część III., nr. 16., wydaną dnia 25. Stycznia 1854.

23.

Kundmachung des Finanzministeriums vom 21. Jänner 1854,

betreffend die probeweise Einführung der Einrichtungen des Zollvereines bezüglich der Organisazion der Zollämter und der Grenzwache im Freihafen-Gebiete von Triest und dem umliegenden Grenzbezirke, vom 1. Februar 1854 angefangen.

Siehe Reichs-Gesetzblatt, III. Stück, Nr. 16, ausgegeben am 25. Jänner 1854.